

BASED ISTANBUL

Szabolcs Bozó¹

In Conversation with Duygu Bengi

ART & CULTURE

Somewhere Between

ARTS&CULTURE

Szabolcs Bozó'nun resimleri, hafıza ve hayal gücü arasında bir yerde var oluyor. Aynı anda masum, melankolik ve fazlasıyla insani hissettiren oyunbaz karakterlerle dolu, evreni. Macar folkloru, çocukluk animasyonları ve modern hayatın duygusal çelişkilerinden beslenen Bozó, yüzeyin altındaki karmaşıklıkları inkar etmeden umutsuzluğa yaslanmayan kendine özgü bir görsel dünya kuruyor. Sanatsal özgürlük, nostalji ve karakterlerinin taşıdığı sessiz duygusal ağırlık, eserlerinin merkezinde yer alıyor. Bozó'nun renkli evreni derin düşlerle örülü, ama burada umutsuzluğa yer yok.

Szabolcs Bozó's paintings exist in a space between memory and imagination; populated by playful, distorted characters that feel at once innocent, melancholic, and deeply human. Drawing inspiration from Hungarian folklore, childhood animation, and the emotional contradictions of contemporary life, Bozó has developed a visual language that resists cynicism while never ignoring the complexities beneath the surface. Artistic freedom, nostalgia, and the quiet emotional weight carried by his unmistakable figures. Bozó's colorful universe carries deep reveries within it, yet there is no room for hopelessness here.

Melancholy and Fantasy

DUYGU Resimlerin çoğu zaman mizah, masumiyet ve duygusal bir belirsizlik arasında duruyor. Karakterlerin aracılığıyla yaratmaya çalıştığın duygusal dünyayı nasıl tanımlarsın?

SZABOLCS Eserlerim, Macar animasyonlarından doğan fantastik yaratıklardan ilham alan figürlerle dolu. Hepsi çocukluğumdan geliyor; herkesin hayatındaki o masum dönemden. Bazı insanlara çocuk kitaplarında, televizyon programlarında ya da hikayelerde büyüdükleri karakterleri hatırlatabilirler. Ama bunlar sadece Batılı ikonların neşeli temsilleri değil, bundan çok daha fazlasını taşıyorlar.

Macar folkloru ve mitolojisi, ahlaki anlatılarıyla bilinir ve ülkenin yıllar boyunca yaşadığı politik ve toplumsal değişimlerden derin biçimde etkilenmiştir. Ben de bu figürleri sürekli yeniden dönüştürüyorum, yeniden hayal ediyorum. Hem onların içinde hem de kendi hayatlarımızda var olan melankoliyi ortaya çıkarmaya ve onu tuval üzerinde başka bir şeye dönüştürmeye çalışıyorum.

DUYGU Birçok insan eserlerinde güçlü bir özgürlük ve içgüdüsellik hissi görüyor. Peki yaratım sürecin perde arkasında nasıl ilerliyor?

SZABOLCS Sanatsal pratiğim çoğunlukla çizimlerle başlıyor ve zamanla tuvale taşıyor. Ama en önemli şey, çizme arzusunu başlatan o ilk ilhamı bulabilmek. Bu da genellikle geçmiş deneyimlerimden ve gündelik hayatta açık fikirli kalmaktan geliyor. Instagram hikayelerimde etrafımda gördüğüm küçük ilham anlarını sık sık paylaşıyorum; bazen bir binanın formu bana figüre dönüşebilecekmiş gibi geliyor ya da bulutlar insansı bir şekil alıyor. Gündelik hayatın içinde sanatı görebilmek benim için hayatın doğal bir parçası. İnsanların eserlerimde hissettiği o sınırsızlık duygusunu koruyan şeylerden biri de muhtemelen bu.

DUYGU Çizdiğin karakterler hem muzip hem de ilginç bir şekilde içe dönük. Onlar senin uzantılarını mı, topluma dair gözlemlerin mi, yoksa tamamen kurmaca figürler mi?

SZABOLCS Bazen hepsi olabiliyorlar bence. Paris'te Semiose'daki güncel sergimin adı Antidote. Bu sergi, resim yaparken karamsar bir şeyden ziyade umut taşıyan bir dünya yaratma isteğimle şekilleniyor. Ama bu, toplumdaki zorlukları görmezden geldiğim anlamına gelmiyor. Eserlerde kendimden parçalar da var. Bazen bir figür, hayatımın çok temel bir parçasından ilham alabiliyor; köpeğim Stevie ya da Macar kültürüyle büyümüş olmam gibi.

Yaratım sürecim çok fazla iz, jest ve müdahale içeriyor. Bazı çizimler bilinçli olarak tamamlanmamış gibi kalıyor, tuvalin bazı bölümleri ham bırakılıyor ya da boya sıçramaları görünür halde tutuluyor. Bir eserin ortaya çıkışındaki karar süreçlerini gizlemeyi seçiyorum. Bunun izleyicyle aramda farklı bir iletişim alanı açtığını düşünüyorum; çünkü eser gözlerinin önünde oluşuyormuş gibi hissediliyorlar. Aynı zamanda bu eserleri, kendi hayatlarındaki ya da çevrelerindeki karanlık ve melankolik taraflara karşı birer "antidote" olarak da görebiliyorlar.

DUYGU Yaşama şeklin -yaşadığın yerler, günlük rutinlerin, dinlediğin müzikler, çevrendeki insanlar- eserlerinin atmosferini nasıl etkiliyor?

SZABOLCS Bençe hepimiz, zaman geçirdiğimiz insanlar ve içinde bulunduğumuz şeyler tarafından şekillendiriliyoruz. Bunların bazılarını biz seçiyoruz, bazılarınıysa seçemiyoruz; aile gibi. Çocukluğumda iki büyükannemin de resim yapıyor ve bir şeyler yaratıyor olması büyük bir şans. Hala onların eskiz defterlerine, çizimlerine, şablonlarına ve resimlerine bakmak benim için inanılmaz bir ilham ve referans kaynağı.

Bazı şeyleri ise kendimiz seçiyoruz. Müzik, beni motive eden ve ne resmettiğimi, o esere nasıl bir enerji taşıdığımı etkileyen şeylerden biri. Atölyemde çoğu zaman Stevie Ray Vaughan ya da Jimi Hendrix çalar. Bazen de arka planda bir dizi açık olur; odaklanmaya yardımcı oluyor.

DUYGU Your paintings often balance humor, innocence, and emotional ambiguity. How would you describe the emotional world you try to create through your characters?

SZABOLCS My works are full of figures inspired by fantastical creatures born out of Hungarian animation; they come from my childhood, a time in everyone's life that is full of innocence. Some people might recognise similarities between them and the characters they grew up with in children's books, TV shows, and stories, but they aren't simply happy depictions of familiar Western icons; there is more to them than that.

Hungarian folklore and mythology are known for their morality tales and have been deeply shaped by the political and social changes the country has faced over the years. I'm constantly re-evolving and reimagining these figures, trying to extract some of the melancholy present within them and within our own lives, transforming it into something new on the canvas.

DUYGU Many people see a sense of freedom and spontaneity in your visual language. What does your daily artistic practice actually look like behind the scenes?

SZABOLCS My practice mainly starts with drawings that eventually evolve onto the canvas, but the most important thing is finding that initial inspiration to draw, which often comes from past experiences and from being open-minded in everyday life. I often post little bits of inspiration I notice around me on my Instagram Stories; a building might be constructed in a way that I can adapt into a figure, or the clouds may form in a way that looks human-like. Seeing art in the ordinary like this is part of my everyday life and probably is one of the things that helps maintain the sense of freedom people see in my work.

DUYGU Your characters feel both playful and strangely introspective. Are they extensions of yourself, observations of society, or something entirely fictional?

SZABOLCS I think they can at times be all of these. My current exhibition at Semiose in Paris is titled 'Antidote', which leans into when I'm painting I want to make something promising rather than depressing, but this doesn't mean I don't acknowledge the difficulties within society. There are elements of myself that feature in the works; sometimes a figure might be inspired by something that is a fundamental part of my own life, like my dog, Stevie, or my inspiration from my Hungarian upbringing.

My process involves lots of mark making - it can be quite gestural and still painterly in how some lines that might appear unfinished are still present on the canvas, or areas of canvas are left raw or splattered with paint. I choose to reveal the decision-making process behind creating a work; they can see the process of making the work unfold before their eyes and they can see the work as an 'Antidote' to some of the depressing parts of their lives or society around them.

DUYGU How does your lifestyle - the places you live, routines you keep, music you listen to, people around you - influence the atmosphere of your work?

SZABOLCS I think it's fair to say that we are all influenced by who and what we spend our time around. Some of this is chosen for us, but some of it you can't choose, like your family. I was very fortunate growing up as both of my grandmothers used to paint and create; even today I find looking through their sketchbooks, drawings, stencils and paintings such a huge source of inspiration and reference.

Some of these things we choose for ourselves; I'd say music is something that can help to motivate me and can inspire what I paint and the energy I bring to it. Stevie Ray Vaughan and Jimmy Hendrix are artists you can often hear in my studio, or the sound of a TV series playing in the background to help me focus. Only until I saw videos like this that I really thought art could be something I could genuinely pursue.

BASED ISTANBUL

Ama bazen müzik ya da hayat tarzımızın başka parçaları tam tersine de dönüşebiliyor ve yaratmayı zorlaştırabiliyor. Dinleyebileceğimiz sonsuz seçenek var ama yeni müzikler, yeni türler ya da genel olarak hayatta yeni şeyler keşfedebilmek için önce doğru ruh halinde olmanız gerekiyor.

DUYGU Modern sanat dünyası çoğu zaman trendlerin ve sürekli görünür kalma baskısının etkisi altında. Sanatsal sezginizi dışarıdan gelen beklentilerden nasıl koruyorsunuz?

SZABOLCS Bence çoğu sanatçı şunu söylerdi: Eğer sanatınızın gerçekten bir anlam taşımasını ya da birine bir şey hissettirebilmesini istiyorsanız, o şeyin gerçekten sizden çıkması gerekiyor. Sadece başkalarını memnun etmek ya da mevcut beklenti ve trendlere uyum sağlamak için yapılmış bir şey olmamalı.

Tabii bunu söylemekle gerçekten uygulayabilmek aynı şey değil. Hepimiz etrafımızdaki şeylerden etkileniyoruz; trendlerden, insanların fikirlerinden ve eleştirilerinden. Deneysel süreçlerde bazen farkında olmadan bu dış etkenleri memnun etmeye çalışıyor ve kendime gerçekten sevip sevmediğimi sorduğumda, içime sinmeyen bir şey oluyor. Kendi sezgine güvenmek çok önemli. Eğer tuval üzerinde bir şey sana doğru gelmiyorsa, büyük ihtimalle dış etkenlerin etkisi fazla ağır basmıştır. Ama bunların hepsi de deneme sürecinin doğal bir parçası.

DUYGU Bugün hayal gücünü beslemeye devam eden sanatçılar, filmler, kitaplar ya da gündelik hayattan beklenmedik anlar var mı?

SZABOLCS Sanatçı bir kariyer olarak düşünmemde en büyük etkilerden biri Jonathan Meese olmuştu. Atölyesinde çalışırken çekilmiş videolarını izledim. Üretme biçimi inanılmaz özgür ve içgüdüsel; bu benim için gerçekten ilham vericiydi. Lisese sanat okuluna gitmiş olmama rağmen, insanların gerçekten sanatçı olabileceğine çok da inanmıyordum açıkçası. Ancak bu tarz videoları gördükten sonra sanatın gerçekten peşinden gidebileceğim bir yol olabileceğini düşünmeye başladım.

DUYGU İleriye baktığında, eserlerine aşına olan insanları şaşırtabilecek yeni mecralar, iş birlikleri ya da projeler var mı keşfetmek istediğin?

SZABOLCS Şu sıralar Paris'teki La Fantaisie oteliyle bir iş birliği üzerinde çalışıyorum. Otelin suitlerinden biri karakterlerimle yeniden kurgulandı. Mekanda atölyemden tanıdık detaylar var; çizimlerle kaplı bir duvar gibi. Ama bu proje aynı zamanda kumaşlar ve gündelik objeler gibi yeni materyaller keşfetmeye de alan açtı. Böylece insanlar eserlerimi klasik sergi formatına kıyasla çok daha dokunsal bir şekilde deneyimleyebiliyor. Paris'in benim için her zaman özel bir yeri oldu çünkü ilk sergim oradaydı. Bu yüzden yeniden Paris'te, böylesine heyecan verici bir proje üzerinde çalışıyor olmak benim için gerçekten çok keyifli.

İleride ise bir binanın dış cephesine bir enstalasyon yapmak isterdim. Daha önce de söylediğim gibi Londra, arkasında büyük bir tarih taşıyan mimarilerle dolu bir şehir. Hatta burada şaşırtıcı derecede fazla Macar mimarisi de var. Eserlerimin bu ikonik yapılardan birinin üzerinde hayat bulmasını çok isterdim. Oldukça eğlenceli olabilirdi.

DUYGU Birisi eserlerinle ilk kez karşılaştığında, ayrıldıktan sonra onlarla birlikte neyin kalmasını umuyorsun? Bir imge, bir his, bir soru... ya da bambaşka bir şey mi?

SZABOLCS İnsanların eserlerime baktıklarında belirli bir şeyi hissetmelerini istemiyorum. İnsanlara böyle bir beklenti yüklemenin doğru olduğunu düşünmüyorum; sanatın da bu şekilde deneyimlenebileceğine inanmıyorum. Sanırım Antidote serisindeki son eserlerle yapmaya çalıştığım şey, içinde yaşadığımız sürekli değişen ve melankolik dünyaya küçük de olsa bir pozitiflik ve kaçış hissi ekleyebilmek.

I do think though at times music or other elements of our lifestyle can do the complete opposite and actually make it hard to create; we have so much choice about what we can listen to, but we first have to be in the right frame of mind to discover new songs or genres, or just generally try new things in life.

DUYGU Contemporary art often feels pressured by trends and constant visibility. How do you protect your artistic intuition from outside expectations?

SZABOLCS I think any artist would say that for your art to mean something, or for it to potentially make someone else feel something, it needs to come from you and not just be something you've made to please others, or current expectations/ trends.

I know that saying this and practicing it are different things as we are obviously influenced by the things around us, which include trends and the thoughts and critique of others. I've found when experimenting I might unconsciously try and do something that tries to appease these external factors, but ultimately when I look back at the work and ask myself do I like it, something doesn't sit right with me. It's really important to listen to your own judgment and if something doesn't look right on the canvas, then it's likely it probably was too influenced by all those external factors - this is all just a part of experimentation.

DUYGU Can you share some of the artists, films, books, or unexpected everyday moments that continue to inspire your imagination today?

SZABOLCS One artist that influenced me even considering art as a career in the first place was Jonathan Meese. I used to watch videos of him and how he worked in his studio - he was so free and impulsive in what he was doing, which was really inspiring. Although I went to an art school at high school, I never really thought people could seriously become an artist; it was only until I saw videos like this that I really thought art could be something I could genuinely pursue.

DUYGU Looking ahead, are there any new mediums, collaborations, or projects you're excited to explore that might surprise people familiar with your paintings?

SZABOLCS Project wise I'm currently working on a collaboration with La Fantaisie, a Hotel in Paris, where one of their suites has been reimagined with my characters. The space brings together familiar elements from my studio, such as a wall layered with drawings, but the project also allowed me to explore new materials, including fabric and everyday objects, allowing guests to experience my work in even more tactile ways compared to the more traditional exhibition format. Paris as a location has always been close to my heart, with my first show taking place there, so it has been a real pleasure to be back working on such an exciting project.

Looking ahead into the future, I would also love to work on a public installation on the outside of a building. I've said previously that London is full of architecture that has lots of history behind it. There is even a surprising amount of Hungarian architecture here; I'd love to have my work come to life on one of these iconic buildings - this could be a lot of fun.

DUYGU When someone encounters your work for the first time, what do you hope stays with them after they leave – an image, a feeling, a question, or perhaps something else entirely?

SZABOLCS When someone looks at my work I don't want them to specifically feel one thing; I don't think it's fair to place that expectation on people or possible to enjoy art that way. I think what I'm trying to achieve with the most recent body of works at 'Antidote' is just to add some kind of positivity and escape to the ever changing and melancholic world we live in.

ARTS&CULTURE

*Szabolcs Bozó, Somewhere I Belong, 2026 - Acrylic and metallic paint on canvas
Courtesy of the Artist and Semiose, Paris*

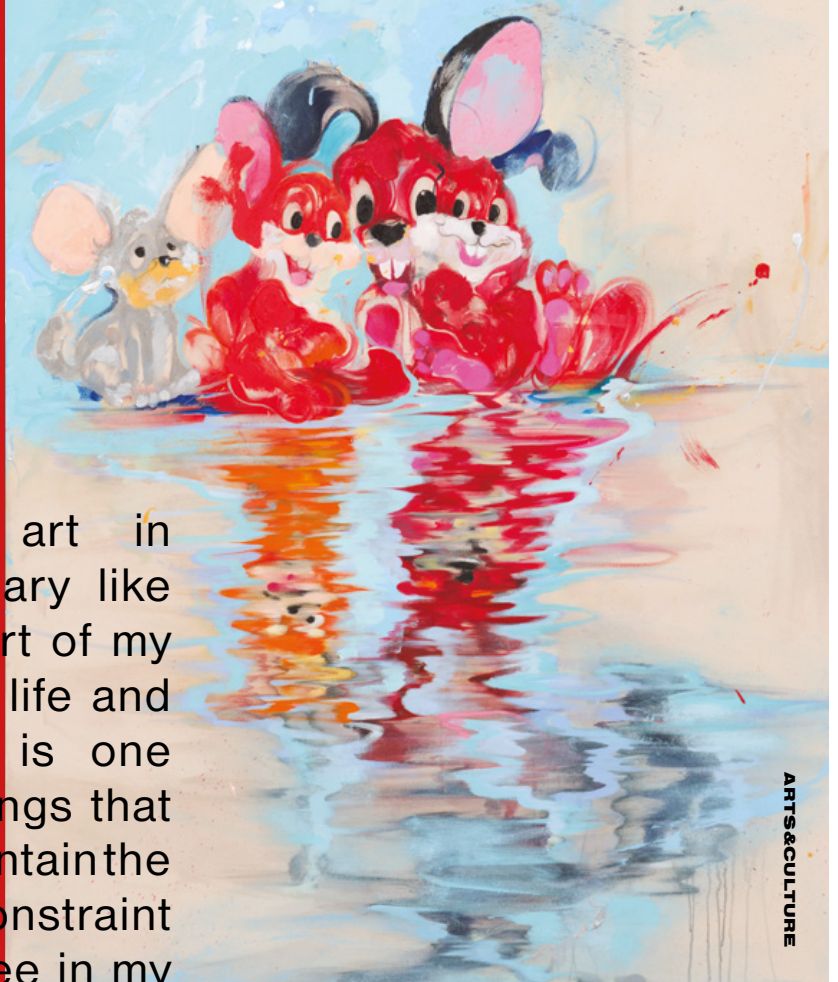
*Szabolcs Bozó, Moon Gazing, 2026 - Acrylic and metallic paint on canvas
Courtesy of the Artist and Semiose, Paris*

*Szabolcs Bozó, In The Shadows, 2026 - Acrylic and metallic paint on canvas
Courtesy of the Artist and Semiose, Paris*

BASED ISTANBUL

“Seeing art in the ordinary like this is part of my everyday life and probably is one of the things that helps maintain the lack of constraint people see in my work.”

ARTS&CULTURE

*Szabolcs Bozó, Liquid Memory, 2026 - Acrylic and metallic paint on canvas
Courtesy of the Artist and Semiose, Paris*

*Szabolcs Bozó - studio portrait
Photo courtesy of the Artist and Csongor Bozó*

All artworks are photographed by Aurélien Mole during the Solo show of Szabolcs Bozó by Semiose gallery at 44.